

KIS KUNYHÓBA VÁGYOM

Kis kunyhóba vágyom
A Balog partjára,
Öreg édesanyám
Reszkető karjába.

Fájó szívem oda
Jól esik temetni –
Nem tudok én sehhol,
Csak ott megpihenni.

Az a gyöngye két kar
Az én menedékem,
Üldöző világtól
Megvédelmez engem.

Pedig egy ágat is
Alig bír letörni...
Egyebet se tud, csak
Ölelni, ölelni!